23/10/2018

“Επαίσχυντα τα σχόλια του Πατρ. Μόσχας για το Φανάρι”

/ Επικαιρότητα

Εκστρατεία για τη **συγκέντρωση υπογραφών μέσω του διαδικτύου**, προκειμένου να ακυρωθεί η απόφαση του **Πατριαρχείου της Μόσχας** για διακοπή διακοπή της Ευχαριστιακής Κοινωνίας με το Οικουμενικό Πατριαρχείο έχει ξεκινήσει ο **Ρώσος δημοσιογράφος Serge Tchapnin**, πρώην εκδότης της **Εφημερίδας του Πατριαρχείου Μόσχας**. Στο κείμενο της αίτησης, το οποίο έχει μεταφραστεί σε αρκετές γλώσσες, ο κ. Tchapnin διερωτάται κατά πόσον η εν λόγω απόφαση σχετίζεται με το Ευαγγέλιο και τονίζει ότι η εκκλησιαστική οργάνωση σε ορισμένα ανεξάρτητα κράτη της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, επιτρέπει την διεκδίκηση αυτοκέφαλου καθεστώτος: ” Και η Ουκρανία είναι σίγουρα η πρώτη εδώ” αναφέρει χαρακτηριστικά.

Στο κείμενό του βάλει εναντίον του Πατριάρχη Κυρίλλου ζητώντας του να μην εμπλέκει τους ιερείς και του λαϊκούς στις “πολιτικές διαμάχες” του με τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο, χαρακτηρίζει τερατώδη και επαίσχυντα τα σχόλια των επισήμων εκπροσώπων του Πατρ. Μόσχας και τους καλεί να μετανοήσουν και να εξομολογηθούν.

Το κείμενο της αίτησης

Αγιότατε!
Με συναγερμό και αμηχανία, πήραμε την είδηση ότι σταματάτε το μνημόσυνο του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου στη Θ. Λειτουργία. Η απόφασή σας έχει προκαλέσει επίσης πολλά ερωτήματα στα οποία δεν υπάρχουν ακόμη απαντήσεις. Η κύρια ερώτηση που πολλοί έθεσαν με αυτόν τον τρόπο είναι: πείτε μας πώς η απόφασή σας σχετίζεται με το ευαγγέλιο;
Η επί του Όρους Ομιλία παραμένει καθοδηγητικό φως για όλους τους χριστιανούς. Η αρχή της είναι γνωστή – αυτές είναι οι εντολές της ευδαιμονίας, οι οποίες βρίσκονται στην αρχή του πέμπτου κεφαλαίου του Ευαγγελίου του Ματθαίου. Αυτές οι εντολές ακούγονται σε κάθε ορθόδοξη λειτουργία.
Στο τέλος του ίδιου πέμπτου κεφαλαίου υπάρχουν και λόγια αγάπης για τους εχθρούς: "Έχετε ακούσει ότι λέγεται:
"Αγαπάτε τον πλησίον σας και μισείτε τον εχθρό σας". Κι εγώ σας λέω: αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε τους κακούς σας, κάνετε καλό σε εκείνους που σας μισούν και προσεύχεστε για εκείνους που σας προσβάλλουν και σας διώκουν, ότι θα είστε υιοί του ουράνιου Πατρός σας» (Ματθ. 5, 43-45).
Καθένας από εμάς γνωρίζει τι είναι αυτές οι δύσκολες λέξεις, πόσο απίστευτο φαίνεται, ακόμη και μια απρόσβλητη εντολή. Και όμως, δεν υπάρχουν επιφυλάξεις και εξαιρέσεις: αυτή η εντολή είναι υποχρεωτική για ένα λαϊκό άτομο όπως και για ένα πρωτεύον. Κάθε χριστιανός καλείται να εκπληρώσει αυτή την εντολή ανεξάρτητα από την κατάταξή του και την κατάταξή του. Καταλαβαίνουμε πόσο απελπιστικά δύσκολο είναι να το κάνουμε αυτό, αλλά να ενεργούμε αντίθετα με αυτή την εντολή και δηλώνουμε δημοσίως ότι μοιάζει με μια απόκλιση από τα θεμέλια της πίστης μας.
Αναφερόμαστε στη δημόσια άρνηση να συμπροσευχηθείτε με τον αδελφό σας, τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο, ως καταγράφηκε στα πρακτικά της Ιεράς Συνόδου.
Οι πρόσφατες αποφάσεις του Οικουμενικού Πατριάρχη απαιτούν ξεχωριστό λεπτομερές σχόλιο, αλλά είμαστε πεπεισμένοι ότι δεν κατευθύνονται κατά της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας και δεν φέρουν καμία απειλή για την Εκκλησία μας. Μια οδυνηρή αντίληψη των πράξεων του Πατριάρχη Βαρθολομαίου είναι δυνατή μόνο αν θεωρηθεί ότι η μόνη δυνατή άποψη της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας είναι η άποψη της ως Εκκλησίας της αυτοκρατορίας. Αλλά σήμερα είναι ένας ιστορικός μύθος που από καιρό δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα. Η εκκλησιαστική οργάνωση σε ορισμένα ανεξάρτητα κράτη στο έδαφος της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, σε πλήρη συμφωνία με την ορθόδοξη παράδοση, μπορεί να διεκδικήσει αυτοκέφαλο καθεστώς. Και η Ουκρανία είναι σίγουρα η πρώτη εδώ.
Ακόμα περισσότερο από την άρνηση του μνημοσύνου του Πατριάρχη

Βαρθολομαίου, είμαστε αναστατωμένοι από την επακόλουθη απόφαση της Συνόδου να διαρραγεί η ευχαριστιακή κοινωνία με το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Διαβάσαμε προσεκτικά τη μακρά εξήγηση αυτής της απόφασης, αλλά δεν μπορούμε να την θεωρήσουμε ικανοποιητική.

Και πάλι, δεν μπορέσαμε να διακρίνουμε το κίνητρο του ευαγγελίου σε αυτές τις πράξεις.

Προσευχόμαστε να μην κάνετε τους ιερείς και λαϊκούς τμήμα διαπραγματεύσεων στις πολιτικές σας διαμάχες με τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο!

Τα σχόλια για τη δήλωση της Συνόδου, τα οποία δίνουν οι επίσημοι εκπρόσωποι του Πατριαρχείου Μόσχας, ακούγονται πραγματικά τερατώδη και επαίσχυντα. Έτσι, ο Αρχιεπίσκοπος Igor Yakimchuk υποστηρίζει ότι για κάθε παραβίαση των αποφάσεων της Ιεράς Συνόδου, οι λαϊκοί θα πρέπει να μετανοήσουν και να εξομολογηθούν. Αυτό είναι τουλάχιστον μια αναλφάβητη δήλωση. Ας δούμε τι σημαίνει στην πράξη. Η Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία, και μετά τις αποφάσεις που μόλις έλαβε, συνεχίζει να αναγνωρίζει τη χάρη των μυστηρίων που εκτελούν οι επίσκοποι και οι ιερείς του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Αυτό σημαίνει ότι μαζί με αυτούς, όλοι οι Χριστιανοί που θεωρούν τους εαυτούς τους μέλη της Ορθοδόξου Εκκλησίας μπορούν να κοινωνούν με τα Αγία Μυστήρια. Τι είναι η αμαρτία εδώ; Ποια είναι η ανάγκη να μετανοήσουμε; Στο γεγονός ότι, σύμφωνα με την εντολή του Σωτήρα “Τούτο ποιείτε εις την εμήν ανάμνησιν”, οι πιστοί συμμετείχαν στο μυστήριο της Θ. Ευχαριστίας; Αλλά δεν ζητά η Εκκλησία αυτή τη συμμετοχή;

Οι επίσημοι εκπρόσωποι της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας παραπέμπουν να μετανοήσουν επειδή μετείχαν στα Αγία Μυστήρια; Αν ναι, αυτό δεν είναι απλώς παράλογο. Αυτή είναι μια ατυχία. Αγιότατε!

Σας ζητάμε να μην κάνετε το μεγάλο και σωτήριο Μυστήριο της Ευχαριστίας ένα όργανο της εκκλησιαστικής πολιτικής πάλης.

Προφανώς, εκτός από τα θεολογικά επιχειρήματα στο περίπλοκο πρόβλημα της ουκρανικής αυτοκεφαλίας, υπάρχουν πραγματικά πολιτικά. Τα λαμβάνατε υπόψη όταν κάνατε την απόφαση να διαλύσετε την Ευχαριστιακή κοινωνία; Πράγματι, μακροπρόθεσμα, η απόφασή σας θα πρέπει αναπόφευκτα να ακυρωθεί. Και είναι πολύ πιθανότερο ότι οι αποφάσεις της συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου δεν θα ακυρωθούν.

Όλοι καταλαβαίνουμε ότι η απόφαση της Κωνσταντινούπολης ριζικά ανασχηματίζει τον ορθόδοξο χάρτη της Ευρώπης, αλλά ας είμαστε ειλικρινείς: αυτή η απόφαση δεν είναι αιτία, αλλά συνέπεια. Ο πραγματικός λόγος για την αυξανόμενη αποξένωση της Ουκρανίας από τη Ρωσία είναι ο συνεχιζόμενος πόλεμος στο Donbass, ο οποίος διεξάγεται με στρατιωτική και οικονομική υποστήριξη από τη Ρωσία. Για την Ορθόδοξη Εκκλησία, αυτός ο πόλεμος είναι διπλά τρομακτικός: με αυτόν οι Ορθόδοξοι σκοτώνουν Ορθοδόξους. Έκανε η

εκκλησία μας τα πάντα για να τερματίσουμε αυτόν τον πόλεμο; Αλοίμονο, όχι.
Η ουκρανική αυτοκεφαλία από το 2014 κατέστη αναπόφευκτη. Και σε αυτή τη νέα κατάσταση, πρέπει να αναζητηθεί μια νέα ισορροπία δυνάμεων και συμφερόντων. Δεν πρέπει να φοβόμαστε το γεγονός ότι οι υποστηρικτές της νέας αυτοκέφαλης εκκλησίας στην Ουκρανία θα ξεκινήσουν την ισχυρή κατάληψη των ναών – δεν θα πετύχουν. Πώς να μην κρατήσετε κανέναν εκφοβισμό και δύναμη ως μέρος του Πατριαρχείου Μόσχας.
Ελπίζουμε ότι η εικόνα του Ευαγγελίου του πατέρα από την παραβολή του άσωτου γιου θα αποτελέσει αληθινό παράδειγμα και έμπνευση για τη Ρωσική Εκκλησία. Ένας αγάπης πατέρας αφήνει το γιο του να πάει «στη χώρα μακριά», και χωρίς λογική, με την αγάπη του δίνει τη δέουσα κληρονομιά. Τονίζουμε ότι στον συμβολισμό αυτής της παραβολής, είναι η άρνηση βίας, από την επιθυμία να διατηρηθεί ο γιος με τη δύναμη και τη θέληση του πατέρα, σημαντική. Αυτό που είναι σημαντικό είναι η δυνατότητα, με ελεύθερη βούληση, να αφήσετε κάποιον που δεν θέλει να μείνει μαζί σας και να διατηρήσει τις σχέσεις μαζί του. Αποθήκευση αγάπης.
Αγιότατε!
Σας ζητάμε να ακυρώσετε την απόφαση να σπάσετε την Ευχαριστιακή κοινωνία με την Ιερά Εκκλησία της Κωνσταντινούπολης. Με την ελπίδα και την πίστη ότι θα ακουστεί η φωνή μας.